

Nr 305

Av herrar **Magnusson** och **Birke**, om *ändring i vissa delar av förordningen angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst.*

På grund av progressiviteten i den statliga beskattningen kan en inkomst, som är att hänföra till ett visst beskattningsår, komma att drabbas av skatt på ett sätt, som den skattskyldige måste betrakta såsom obilligt och som knappast heller åsyftas av lagstiftaren. Detta är särskilt fallet då en i verkligheten under flera år intjänad inkomst upptages till beskattning under ett enda år eller då omkostnader, som utgjort förutsättningen för förvärvet av intäkten, uppkommit helt eller i huvudsak under andra beskattningsår än det då inkomsten skattelägges.

Förordningen den 30 november 1951 angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst avsåg att undanröja de mest framträdande olägenheterna av nu ifrågakvarande slag. Emellertid täcker icke nämnda förordning samtliga de fall, där en till ett visst år hänförlig inkomst drabbas av en orimligt hög skatt på grund av den starka progressionen i den statliga beskattningen.

Ett intäktsslag, vid vilket enligt vår mening ackumulativ skatteberäkning i vissa fall borde tillämpas, är yrkesmässig tomtförsäljning. I samband med våra städers och övriga tätorters snabba tillväxt förekommer i stor utsträckning s. k. yrkesmässig tomtförsäljningsrörelse, vilken beskattas i vanlig ordning. Det händer emellertid ofta att ägare till jordbruksfastighet, vilken under några år bedrivit tomtstyckningsrörelse, på grund av köpeanbud från kommunen finner det motiverat att på en gång sälja hela återstoden av det område som avdelats för dylik rörelse. Ofta kan en dylik försäljning föranledas av att vederbörande ägare önskar undgå expropriation. Affären betraktas då såsom den sista affärshändelsen i tomtstyckningsrörelsen, och hela köpeskillingen upptages såsom intäkt under ett och samma år. Inte minst på grund av penningvärdets fall framkommer därvid ofta hög inkomst, som genom progressionen vid den statliga beskattningen till allra största delen indrages till det allmänna.

Har däremot den som säljer jordbruksfastighet icke bedrivit tomtstyckningsrörelse eller han innehaft fastigheten mer än tio år eller förvärvat den genom arv eller liknande fång, bortfaller all beskattning. En dylik skillnad i beskattningshänseende av två rätt likartade fall anser vi icke motiverad.

Den höga skattebelastningen i nu ifrågavarande fall försvårar därjämte i hög grad kommunernas möjligheter att förvärva större sammanhängande tomtområden, eftersom en eventuell säljare i allmänhet önskar erhålla kompensation av köparen för den höga skattebelastningen. Detta kompensationstänkande, som f. ö. är synnerligen påtagligt när det gäller överlåtelser av olika slag i dagens Sverige, driver också priserna på sådan tomtmark alltmera i höjden. Därigenom blir köpeskillingarna orimligt höga för kommunernas del, samtidigt som staten erhåller skatteintäkter som i realiteten betalas av kommunerna.

För att råda bot för de här angivna missförhållandena bör enligt vår mening skattebelastningen för dylika inkomster mildras. Detta kan ske genom att även för dessa ackumulerad inkomstberäkning tillåtes.

Med stöd av vad vi här ovan anfört hemställer vi,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

lag om ändring i vissa delar av kungl. förordningen den 30 november 1951 angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst (nr 763).

Härigenom förordnas, att 3 § kungl. förordningen den 30 november 1951 angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst skall erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

Vad i denna förordning — — — upptagna värde; samt intäkt av slutlig avyttring av jordområde, som utgör resterande del av mark, vilken varit föremål för yrkesmässig tomstyckningsrörelse.

Beträffande — — — lös egendom.

(Se vidare anvisningarna.)

Denna förordning träder i kraft dagen efter det den utkommit av trycket i Svensk författningssamling och skall tillämpas även beträffande 1955 års taxering.

Stockholm den 26 januari 1956

Tage Magnusson

E. Birke